

Symbole BOŻONARODZENIOWE

Codziennie czytamy i chwilę zastanawiamy się nad opisem i znaczeniem jednego z symboli bożonarodzeniowych.

Niedziela – Roratka

Zazwyczaj jest to biała bądź żółta, wysoka świeca przewiązana białą lub niebieską wstążką i udekorowana zielenią, zapalana w czasie Mszy św. roratniej. Jest symbolem Maryi, która podobnie jak jutrzienka wyprzedza wschód słońca, tak Ona poprzedziła przyjście Jezusa - Światłości świata. Świeca jest symbolem chrześcijanina. Wosk wyobraża ciało, knot - duszę, a płomień - światło Ducha Świętego płonące w duszy człowieka. Świeca roratnia jest dodatkową świecą, którą zapalamy podczas Rorat. Jest ona symbolem Najświętszej Maryi Panny, która niesie ludziom Chrystusa - Światłość prawdziwą. W kościołach umieszcza się ją w prezbiterium obok ołtarza lub przy ołtarzu Matki Bożej. Biała lub niebieska kokarda, którą jest przepasana roratka mówi o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny. Zielona gałązka przypomina prorocтво: "Wyrośnie różdżka z pniu Jessego, wypuści się odrośl z jego korzeni. I spocznie na niej Duch Pański..." (Iz 11, 1-2). Ta starotestamentalna przepowiednia mówi o Maryi, na którą zstąpił Duch Święty i ukształtował w Niej Ciało Jezusa Chrystusa. Jesse był ojcem Dawida, a z tego rodu pochodziła Matka Boża.

Zadanie dla dzieci: W kościele znaleźć świeczkę Roratkę. Później już w domu namalować tę świecę.

Poniedziałek – Żłóbek

Z pewnością wszyscy słyszeliśmy o tym, że stajenki bożonarodzeniowe zawdzięczamy św. Franciszkowi z Asyżu. Początki wiążą się z włoską miejscowością Greccio i pamiętną nocą 1223r., kiedy to owa miejscowość pod wpływem odśpiewania Ewangelii o Narodzeniu Pańskim przez Franciszka przemieniła się w Betlejem. Pierwszymi propagatorami szopek byli franciszkanie, jednak większą rolę w tej kwestii odegrali jezuici. Sprawa jest dosyć złożona, bowiem od XII wieku bardzo popularne stają się teatralne przedstawienia scen Bożego Narodzenia. Warto w tym miejscu wspomnieć, że franciszkanie trudnili się raczej budowaniem szopek w świątyniach czy na rynkach miast, natomiast jezuici skupiali się na sztukach teatralnych i przedstawieniach. To właśnie jezuitom zawdzięczamy tak popularne dziś misteria. Od XIV do XV wieku następuje ekspansja malarstwa bożonarodzeniowego, która staje się źródłem dla osób niepotrafiących czytać i pisać. W kościołach zaczynają się pojawiać figurki pasterzy, owiec, osiołków i inne. Wówczas pojawia się również zwyczaj wnoszenia w czasie Pasterki figurki Dzieciątka Jezus wraz z Ewangeliarzem.

Zadanie dla dzieci: Wyciąć szopkę. (obrazek będzie w załączniku na końcu karty)

Wtorek – sianko

Jednym z wigilijnych zwyczajów jest wkładanie pod wigilijny obrus sianka. Zgodnie z wiarą chrześcijańską, sianko pod obrusem to nawiązanie do żłóbka, w którym przyszło na świat Dzieciątko Jezus. Dla chrześcijan sianko to także symbol prostoty i skromności. Przypomina nam o tym, że Jezus Chrystus urodził się w ubogiej stajni, z dala od przepychu i bogactwa. Sianko pod obrusem ma więc symbolizować skromność, jaką każdy chrześcijanin powinien nosić w sercu.

Zadanie dla dzieci: Można obejrzeć bajkę „Basia i Boże Narodzenie”.

(<https://www.youtube.com/watch?v=CiMs5TnMj2E>)

Środa – wigilia

Słowo „wigilia” pochodzi z języka łacińskiego i oznacza czuwanie. Tradycja czuwania przed dniami świąt wywodzi się ze Starego Testamentu. W izraelskich domach w wigilię szabatu i innych świąt szykowano jedzenie i czyniono wszelkie przygotowania tak, aby święto mogło być dniem odpoczynku. W Nowym Testamencie wigilie rozpoczynały obchód święta. Trwały one od godziny trzeciej po południu do wieczora. Przygotowanie wigilijne miało na celu przyrządzenie potraw.

Po wigilii katolicy udają się tradycyjnie na pasterkę. Pasterka jest pamiątką z pierwszych wieków chrześcijaństwa, kiedy nabożeństwa nocne należały do stałej praktyki Kościoła. Pierwsze Msze św. o północy 24 grudnia sprawowano w Betlejem. W Rzymie zwyczaj ten znany był już za czasów papieża Grzegorza I Wielkiego, pasterkę odprawiano przy żłóbku Chrystusa w bazylice Matki Bożej Większej. Charakter tej liturgii tłumaczą pierwsze słowa invokatorium, wprowadzenia do Mszy: „Chrystus narodził się nam. Oddajmy Mu pokłon”.

Zadanie dla dzieci: Pomoc rodzicom w przygotowaniu wieczerzy wigilijnej.

Czwartek – Łamanie się opłatkiem

Tradycyjnie spożywanie wieczerzy wigilijnej poprzedza dzielenie się białym opłatkiem, czyli bardzo cienkim, praśnym (niekwaszonym) chlebem. Ten prosty, jakże ludzki, komunikatywny zwyczaj nasycony jest głęboką i wielowymiarową symboliką. Zawarta jest ona najpierw w fakcie "bycia razem". Skłóceni nie zasiadają przecież razem do jednego stołu. Owszem, owa solidarna wspólnota stołu domaga się wzajemnego zrozumienia, czyli wybaczenia, zgody na wzajemną inność, tchnie życzliwość. Dzieląc się opłatkiem składamy przecież sobie życzenia dobra wszelakiego, zarówno materialnego, jak też duchowego. Dobro materialne symbolizuje materia opłatka - chleb. Oby go nam i naszym bliźnim nigdy nie zabrakło, obyśmy umieli dzielić go z potrzebującymi! Opłatek wigilijny jest dla chrześcijanina przede wszystkim nawiązaniem do potrzeby spożywania Chleba biblijnego, z którym utożsamił się sam Chrystus, czyli do odżywiania się Eucharystycznym Chlebem.

Zadanie dla dzieci: Przygotuj opłatek na stół wigilijny i rozdaj go przed wieczerzą.

